

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/57/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7613209142
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Veščičíková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7613209142.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Veščičíkovej a sudcov JUDr. Miroslava Sogu a JUDr. Moniky Koščovej vo veci žalobcu S.. P. S., G. G., O. XX, zast. JUDr. Petrom Poláčekom, advokátom, Advokátska kancelária, Banská Bystrica, Medený Hámor 15, proti žalovanému Hokejový klub Spišská Nová Ves, Spišská Nová Ves, T. Vansovej 1, IČO: 17151261, zast. JUDr. Jozefom Urbánkom, advokátom, Advokátska kancelária, Košice, Mlynárska 19, o zaplatenie 2.400 eur istiny s prísl., o odvolaní žalobcu a žalovaného proti rozsudku 7C/206/2014/-107 z 8. 12. 2014 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok, okrem výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti v rozsahu 400 eur istiny s prísl. a výroku o trovách konania.

Z r u š u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti v rozsahu 400 eur istiny s prísl. a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) rozsudkom žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.200 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.200 eur od 1. 6. 2010 až do zaplatenia a trovy konania - náhradu súdneho poplatku 72 eur a trovy právneho zast. 257,26 eur na účet právneho zást. žalobcu, všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti o zaplatenie sumy 1.200 eur istiny s prísl. žalobu zamietol.

V odôvodnení, o.i., uviedol, že žalobca sa žalobou, podanou uňho 20. 5. 2013 domáhal od žalovaného zaplatenia 2.400 eur s prísl. a náhrady vzniknutých trov konania, na tom skutkovom a právnom základe, že so žalovaným uzatvoril profesionálnu hráčsku zmluvu s platnosťou od 1. 9. 2009 do 30. 4. 2010, že za uvedené obdobie si žalobca riadne plnil svoje povinnosti vyplývajúce mu z predmetnej zmluvy, ako aj z dodatku č. 1 uzatvoreného s platnosťou od 1. 9. 2009, že žalobca ako podnikateľ (SZČO) vystavil v zmysle cit. zmluvy žalovanému faktúru pod č. 32010 na 1.200,- eur za mesiac marec a faktúru č. 42010 na 1.200,- eur za mesiac apríl, požadoval odmenu za marec a apríl 2010, spolu 2.400,- eur. Žalovaného viackrát vyzýval na úhradu dlžných súm, ktorý ho reagujúc na tieto faktúry vyzval na opravu faktúry č. 32010 lebo táto mala byť na sumu 400,- eur a faktúru č. 42010 neakceptoval vôbec. Následne listom z 9. 8. 2010 oznámil žalobcovi, že hráčska sezóna bola ukončená k 9. 3. 2010, a preto mu prináleží len alikvotná časť príslušnej odmeny za marec 2010. Žalobca doposiaľ neobdržal od žalovaného žiadnu výpoveď, ani okamžité skončenie, resp. nebola s ním uzatvorená žiadna dohoda o predčasnom ukončení zmluvy. Žalovaný žiadnym spôsobom predčasne predmetnú hráčsku zmluvu neukončil. Táto podliehala registrácii firmou PRO-HOKEJ, a. s. a mala platnosť do 30. 4. 2010. Žalobca si riadne plnil svoje povinnosti, zúčastňoval sa všetkých zápasov v príslušnom mesiaci, mal v poriadku dochádzku, o čom sú vedené záznamy u žalovaného. Z uvedeného dôvodu

mal zato, že má nárok na celú zmluvnú odmenu tak, ako to vyplýva z popísanej zmluvy a dodatku č. 1 k nej, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou profesionálnej hráčskej zmluvy. Nakoľko žalovaný nezaplatil žalobcovi ani napriek predžalobným výzvam v lehote splatnosti dlžné sumy, žalobca sa domáha aj úroku z omeškania, podľa § 369 ods. 1 Obch. zák. a požaduje náhradu vzniknutých trov konania, nakoľko bol správaním žalovaného prinútený podať predmetnú žalobu. Vykonaným dokazovaním, výsluchom účastníkov konania a za použitia dôkazných listín súd zistil skutkový stav, že 31. 8. 2009 uzavrel žalobca, ako hráč profesionálnu hráčsku zmluvu so žalovaným, ako Hokejovým klubom so sídlom T. Vansovej č. 1 v Spišskej Novej Vsi, pričom v texte zmluvy sa uvádza, že táto je uzatvorená podľa § 51 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, a podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka. V článku I. predmetnej zmluvy sa uvádza, že HK Spišská Nová Ves je právnická osoba založená za účelom vykonávania športu a na účasť v športových súťažiach v ľadovom hokeji, pričom na plnenie svojich cieľov organizuje športovú činnosť a prípravu hráčov. Hráč vykonáva svoju športovú činnosť profesionálneho hokejistu ako svoju hlavnú činnosť v postavení SZČO. Podľa článku III. ods. 1 predmetnej zmluvy náleží hráčovi pri splnení všetkých podmienok zmluvy základná mesačná odmena, ktorá je uvedená v dodatku č. 1 k zmluve. V predmetnej zmluve bol s dátumom 2. 9. 2009 spísaný dodatok č. 1 uzavretý podľa § 51 Obč. zák., kde sú vyšpecifikované podmienky zmluvnej odmeny od 1. 9. 2009 do 30. 4. 2010, ktorá je stanovená pevnou čiastkou 1.200,- eur mesačne a sú popísané podmienky, za akých hráč má na takúto výšku odmeny nárok. Žalobca vyfaktoval odmenu za mesiac marec a apríl 2010 spolu 2.400,- eur (po 1.200,- eur mesačne) s odôvodnením, že v zmysle predmetnej zmluvy a dodatku k nej zmluvná odmena bola dojednaná od 1. 9. 2009 do 30. 4. 2010, že z jeho strany nedošlo k porušeniu podmienok zmluvy, a preto sa domáha zákonnej odmeny, ktorá mu ako profesionálnemu hráčovi patrí aj za uvedené mesiace. Ďalej reprodukoval obsah výpovede žalobcu na pojednávaní 3. 11. 2014 (zápisnica o pojednávaní na č.l. 60 - 61). Uviedol, že žalovaný na prvom pojednávaní vzniesol námietku premlčania voči zaplateniu odmeny vo výške 1.200,- eur za marec 2010, k čomu uviedol, že žalobca vystavil faktúru k 15. 4. 2010 so splatnosťou k 30. 4. 2010 a pri zákonnej 3-ročnej premlčacej lehote, kedy žaloba bola podaná 20. 5. 2013, túto časť nároku žalobcu považuje za premlčanú a v tejto časti navrhol žalobu zamietnuť. Predložil súdu dodatok č. 1 k hráčskej zmluve a s poukazom na body 1. až 3. predmetného dodatku k zmluve tvrdil, že žalobca nesplnil podmienku, ktorá je v dodatku uvedená, a to že by boli ním a ďalšími profesionálnymi hráčmi, teda celým hokejovým mužstvom, odohratých v sezóne od 1. 8. 2009 do 30. 4. 2010 70 % zápasov extraligy. Súd konštatoval, že k tomuto tvrdeniu žalovaný nepredložil relevantný dôkaz, okrem počítačových výpisov zápasov, že nevyšpecifikoval však matematicky, aký počet zápasov mal predstavovať 100 %. Poukázal na vyjadrenie žalobcu, že každý hokejový klub má presnú súpisu zápasov v tej-ktorej hokejovej sezóne (podpisuje ju vedúci mužstva, tréner a kapitán mužstva), že v danom prípade bolo odohratých 47 zápasov, nakoľko takýto údaj má žalobca aj v kariérnom liste, že do konca sezóny už nebol naplánovaný žiaden zápas, teda po 9. 3. 2010, a že bolo odohratých nie 70 %, ale 100 % zápasov za hokejovú sezónu 2009/2010, že činnosť hráčov vo zvyšnom období, teda v mesiaci marec a apríl po 9. 3. 2010, spočívala v tréningovej činnosti, príp. by sa dohodol nejaký dohodnutý zápas. Na preukázanie tvrdení žalovaného súd vypočul štatutárneho zástupcu žalovaného G.. S. A., V. E. N. J. I., ktorý je v tejto funkcii od 5. 5. 2014. Nakoľko žalovaný vzniesol námietku premlčania proti časti žaloby, čo do sumy 1.200,- eur, súd sa vysporiadal v prvom rade s touto námietkou a po vykonanom dokazovaní zistil, že vznesená námietka premlčania nie je dôvodná. Podľa popísanej profesionálnej hráčskej zmluvy súd vzal za preukázané, že táto bola uzavretá medzi dvomi stranami, a to HK Spišská Nová Ves, so sídlom T. Vansovej č. 1, Spišská Nová Ves, zastúpenej riaditeľom Dušanom Kacvinským s uvedeným IČO: 17151261, že zmluva bola uzavretá podľa § 51 Občianskeho zákonníka, teda ako nepomenovaná zmluva podľa čl. XIII. predmetnej hráčskej zmluvy (záverečné ustanovenie) s platnosťou od 1. 9. 2009 do 30. 4. 2010. Konštatoval, že podľa výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Košice I. má HK Spišská Nová Ves, s. r. o. IČO: 36598119, ktoré nie je totožné s IČO-m hokejového klubu, ktorý uzatváral profesionálnu hráčsku zmluvu so žalobcom. Z uvedeného mal za zrejmé, že HK Spišská Nová Ves uzatvára s hráčmi zmluvu ako občianske združenie a okrem toho pôsobí aj ako spoločnosť s ručením obmedzeným s vymedzeným predmetom podnikateľskej činnosti (kúpa tovaru za účelom predaja, sprostredkovanie obchodu a pod.), že profesionálnu hráčsku zmluvu neuzavrela spoločnosť s ručením obmedzeným a, že medzi žalobcom a žalovaným nevznikol obchodnoprávny, ale občianskoprávny vzťah, a preto vznesenú námietku premlčania posudzoval podľa ust. Občianskeho zákonníka. Vychádzajúc z § 101 ods. 1 Obč. zák. uviedol, že žalovaný vzniesol námietku premlčania proti časti žaloby, čo do sumy 1.200,- eur, teda odmeny za marec 2010, splatnej do 30. 4. 2010, že 3-ročná premlčacia lehota uplynula dňom nasledujúcim po 30. 4. 2013, že žaloba bola podaná až 20. 5. 2013, teda po uplynutí 3-ročnej premlčacej lehoty, a preto posúdil námietku premlčania ako dôvodnú a v tejto časti žalobu zamietol. Citujúc znenie § 2 ods. 3, § 51 a § 491 ods. 1 Obč. zák., čo sa týka

ďalšieho nároku žalobcu na zaplatenie odmeny za apríl 2010, fakturovanej pod č. 42010 so splatnosťou k 31. 5. 2010, žalobe v tejto časti v celom rozsahu vyhovel a priznal žalobcovi z tejto sumy aj ním požadované zákonné úroky z omeškania. Rozhodol tak potom, čo zistil, že žalobca si tento nárok uplatňoval na základe zmluvy účastníkov konania uzavretej 31. 8. 2009 a dodatku č. 1 k tejto zmluve, ktorá bola platná a účinná od 1. 9. 2009 do 30. 4. 2010. Dôvodil, že účastníci konania uzavreli zmluvu a dodatok č. 1 k nej v písomnej forme, že pre občianskoprávne vzťahy platí, že písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť, alebo zrušiť iba písomne (§ 40 ods. 2 Obč. zák.). Z uvedeného mu vyplynulo, že akúkoľvek zmenu, alebo doplnenie profesionálnej hráčskej zmluvy a dodatku č. 1 k nemu, aby bola platná, mohli účastníci konania urobiť len písomne. Z dokazovania mu nevyplynulo, žeby žalovaný písomnou, alebo akoukoľvek inou zákonnou formou ukončil predmetnú profesionálnu hráčsku zmluvu, že ústne prehlásenie vedenia hokejového klubu o tom, že hokejový klub končí činnosť (z ekonomických dôvodov ruší tréningy a zápasy) v marci 2010, nemá právne účinky a nemá to v žiadnom prípade vplyv na odmenu za výkon profesionálneho hráča v hokejovom klube. Obrana žalovaného, že žalobca odohral za uplynulú hráčsku sezónu len 70 % zápasov extraligy, mu nebola v konaní preukázaná relevantnými dôkazmi. Z dokazovania mu jasne vyplynulo, že ešte v marci 2010 bol odohraný posledný zápas a už samotným slovom a termínom „posledný zápas“, ako aj uvádza sám žalovaný, logicky vyplýva, že žalobca sa zúčastňoval na všetkých plánovaných a podľa súpisu predmetnej hokejovej sezóny dovtedy odohratých zápasov. Tvrdenie žalovaného, že žalobca nemá nárok na odmenu ani za apríl 2010 z dôvodu, že žalobca v klube už nevykonával žiadnu činnosť, nakoľko klub už túto činnosť ukončil, mal pre daný prípad tak isto irelevantné, nakoľko konanie žalovaného bolo v danom prípade v rozpore s písomnou zmluvou. Zdôraznil, že v čl. III. ods. 6 predmetnej zmluvy (zmluvná odmena) sa uvádza, že ak hráč nebude pôsobiť v klube po celú dobu platnosti zmluvy, obdrží len časť odmeny podľa pomeru počtu dní plánu klubu a skutočného výkonu športovej činnosti, že toto ustanovenie sa použije aj pre prípad, kedy hráč nebude schopný splniť záväzky zo zmluvy pre uložený trest zákazu činnosti, zdravotnú nespôsobilosť, ako aj pre prípad, keď záväzky nebude schopný splniť klub z dôvodu vyššej moci (vojna, živelná pohroma, prerušenie súťaže a podobne). Z danej skutkovej situácie mu však nevyplynulo, žeby klub mal prerušiť súťaž, že odohratím posledného zápasu a bezprostredne po ňom žalovaný vypadol z Extraligy a táto okolnosť nebola dôvodom na to, aby žalovaný nedodrжал podmienky, alebo svojvoľne zrušil dojednanie o zmluvnej odmene na základe platnej a účinnej zmluvy. K popísanému bodu 6 pripomenul, že žalobca ako profesionálny hráč pôsobil po celú dobu platnosti zmluvy u žalovaného, že stav, že sa nezúčastňoval na ďalších tréningoch, príp. na ďalších možných zápasoch, zapríčinil žalovaný, a teda v danom prípade žalobca nebol ten, kto porušil zmluvné podmienky. Na základe takto zisteného skutkového stavu a uvedeného právneho posúdenia žalobe v časti o zaplatenie 1.200,- eur vyhovel. Citujúc znenie § 517 ods. 1, 2 Obč. zák., urobil záver, že nakoľko žalovaný sa svojou nečinnosťou dostal do omeškania, splatnosť vyfakturovanej odmeny za apríl bola ku dňu 31. 5. 2010, preto priznal žalobcovi ním požadovaný zákonný úrok z omeškania, odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry, od 1. 6. 2010 až do zaplatenia. Vychádzajúc z § 142 ods. 2 O.s.p. (jeho znenie citoval) uviedol, že žalobca sa domáhal zaplatenia 2.400,- eur s prísl., že žalobe vyhovel čo do sumy 1.200,- eur s prísl., vo zvyšnej časti o zaplatenie 1.200,- eur, presne v polovici žalobu zamietol, že pomer úspechu a neúspechu v danom prípade je 50 % a v takejto výške má žalobca právo na náhradu svojich účelne vynaložených trov tohto konania a žalobcovi, ktorý mal v konaní čiastočný úspech, priznal ich pomernú náhradu. Určil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu súdneho poplatku vo výške 72,- eur (50 % zo 144,- eur) a trovy právneho zast. na účet JUDr. Petra Poláčka, advokáta podľa vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Trovy pozostávajú z 3 úkonov (prevzatie a príprava vecí, spísanie a podanie žaloby, účasť na pojednávaní 19. 11. 2014) po 101,25 eur (bez DPH), spolu 303,75 eur, režijný paušál 1x 7,63 eur, 1x 7,81 eur a 1x 8,04 eur, spolu 23,48 eur (bez DPH), náhrada cestovného za cestu z Banskej Bystrice do Spišskej Novej Vsi a späť pri použití osobného motorového vozidla za obe vykonané cesty, spolu 34,69 eur, náhrada za stratu času za čas strávený do miesta pojednávania a späť za 5 začatých polhodín x 13,40 eur, spolu 67,- eur, odmena advokáta, jeho výdavky a cestovné spolu 428,92 eur + 20 % DPH z celej sumy = 85,60 eur, spolu 514,52 eur, z toho 50 % je 257,26 eur. Žalobcovi nepriznal odmenu za úkon - pokus o zmier zo 4. 5. 2012, nakoľko tento úkon bol vykonaný pred začatím konania, pred podaním žaloby.

Proti rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie žalobca a žalovaný.

Žalobca v odvolaní napadol výrok rozsudku, ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti o zaplatenie 1.200 eur istiny s prísl. zamietol.

Uviedol, že súd nesprávne vyhodnotil otázku právneho vzťahu medzi účastníkmi. Zastával názor, že tento právny vzťah je obchodnoprávnym, a v tejto súvislosti je potrebné posudzovať aj plynutie premlčacích lehôt. Ďalej poukázal aj na skutočnosť, že odporca uznal v písomnej dokumentácii jeho nárok v sume 400 eur a, že tento nárok nemôže byť v žiadnom prípade premlčaný a mal by mu byť priznaný. Na základe uvedených skutočností žiadal jeho žalobe v celom rozsahu vyhovieť a žalovaného zaviazat' aj k náhrade trov konania.

Žalovaný podal v zákonnej lehote odvolanie proti výroku rozsudku, ktorým mu súd uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.200 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.200 eur od 1. 6. 2010 až do zaplataenia a trovy konania - náhradu súdneho poplatku 72 eur a trovy právneho zast. 257,36 eur.

V odvolaní uplatnil odvolacie dôvody uvedené v § 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p. Uviedol, že nemôže súhlasiť s názorom súdu, ktorý vyhovel žalobcovi v nároku na zaplataenie odmeny za mesiac apríl 2010, nakoľko predmetom tohto konania je zaplataenie zmluvne dohodnutej mesačnej odmeny za mesiace marec 2010 a apríl 2010, na základe zmluvných podmienok splnených žalobcom mesačne a nie odmeny za celú hráčsku sezónu od 1. 9. 2009 do 30. 4. 2010, tak ako to vyplýva z odôvodnenia rozsudku, v ktorom je uvedené, že obrana žalovaného spočívala na tvrdení, že žalobca odohral za uplynulú hráčsku sezónu len 70 % zápasov extraligy (teda od 1. 9. 2009 do 30. 4. 2010), pričom však matematicky nešpecifikoval, aký počet zápasov mal predstavovať 100 %. Poukázal na to, že takúto obranu mu súd pripisuje aj napriek tomu, že 12. 11. 2014 ním bola podaná námietka voči zneniu zápisnice z pojednávania z 3. 11. 2014 ako aj vyjadrenie zo 6. 11. 2014, kde v týchto obidvoch podaniach, rovnako ako aj v záverečnej reči na pojednávani 19.11.2014 poukazoval na fakt, že jeho obrana spočíva v skutočnosti, že žalobca nespĺnil podmienky na vyplataenie odmeny podľa Dodatku č. 1 v mesiaci apríl 2010 (žalobca v mesiaci apríl 2010 neodohral ani jeden zápas) a teda mu odmena za mesiac apríl 2010 neprináleží. Opakoval, že žalobca z dôvodu, že Hokejový klub Spišská Nová Ves o.z. nepostúpil do Play - Off Extraligy a naopak v príslušnej sezóne z Extraligy vypadol, odohral posledný zápas 9. 3. 2010, že vtedy sa pre Hokejový klub Spišská Nová Ves o. z. aj skončila hokejová sezóna 2009/2010, ktorej oficiálne slávnostné ukončenie sa uskutočnilo spolu s hráčmi 12. 3. 2010 v hoteli Metropol v Spišskej Novej Vsi, že žalobca v mesiaci apríl 2010 neodohral za Hokejový klub Spišská Nová Ves o. z. ani jeden zápas, či už súťažný alebo prípravný (čiže v mesiaci apríl 2010 odohral 0 % zápasov), a teda mu odmena podľa Dodatku č. 1 za mesiac apríl 2010 nemôže patriť. Tvrdil, že podľa jeho názoru súd nesprávne vyhodnotil znenie čl. III. bodu 6 predmetnej profesionálnej hokejovej zmluvy, podľa ktorého v prípade, že Hráč nebude pôsobiť v Klube po celú dobu platnosti zmluvy, obdrží len časť odmeny podľa pomeru počtu dní plánu Klubu a skutočného výkonu hráčskej činnosti, že vzhľadom na jeho vypadnutie z Extraligy a následného ukončenia hokejovej sezóny, nie je možné súhlasiť s tvrdením súdu, podľa ktorého stav, že sa žalobca nezúčastňoval na ďalších tréningoch, prípadne na ďalších možných zápasoch zapríčinil žalovaný, nakoľko sa žiadne ďalšie zápasy už ani nemali hrať. Taktiež uviedol, že súd 4. 7. 2014 vydal v uvedenej veci platobný rozkaz (ďalej len PR), ktorým mu uložil povinnosť do 15 dní od jeho doručenia zaplatiť žalobcovi 2.400 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.200 eur od 1. 5. 2010 do zaplataenia, s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.200 eur od 1. 6. 2014 do zaplataenia, nahradiť trovy konania vo výške 144 eur a trovy právneho zast. vo výške 252,16 eur právne mu zást. žalobcu, alebo aby v tejto istej lehote podal odpor na tomto súde, že uvedený PR bol vydaný aj napriek skutočnosti, že návrh na jeho vydanie bol podložený iba kópiou faktúr žalobcu a kópiou uvedenej profesionálnej hráčskej zmluvy, avšak Dodatok č. 1 k predmetnej zmluve (upravujúci výšku odmeny a podmienky jej vyplataenia) nebol žalobcom, a to ani po podaní odporu žalovaným a ani následne v konaní, predložený, že žalobca v konaní tiež neunesol dôkazné bremeno, keďže ani do vyhlásenie uznesenia o skončení dokazovania na pojednávani 19. 11. 2014 nepredložil dôkaz, ktorým by preukázal oprávnenosť svojho nároku, nakoľko Dodatok č. 1 k predmetnej zmluve predložil až žalovaný, v rámci svojej obrany pri poukazaní na podmienky vyplataenia odmeny žalobcovi na pojednávani 3. 11. 2014. Rovnako nesúhlasil ani s tvrdením o súde, že je zrejmé, že HK Spišská Nová Ves uzatvára s hráčmi zmluvu ako občianske združenie a okrem toho pôsobí aj ako spoločnosť s ručením obmedzeným s vymedzeným predmetom podnikateľskej činnosti, nakoľko Hokejový klub Spišská Nová Ves o. z. a HK Spišská Nová Ves, s.r.o. sú dva rozdielne právne subjekty.

Namietal, že súd správne vyhodnotil námietku premlčania a nárok žalobcu za mesiac marec 2010 z tohto dôvodu zamietol, že žalobca bol preto podľa rozsudku úspešný v predmetnej veci len z polovice, a teda polovičný úspech v predmetnej veci mal aj on, že napriek tejto skutočnosti, súd priznal žalobcovi náhradu

trov v polovičnej výške, ktoré ho zaviazal zaplatiť, pričom jemu, ktorý mal v predmetnej veci taktiež polovičný úspech, náhradu trov nepriznal vôbec, čo je v rozpore s § 142 ods. 2 O.s.p. a v prípade ak by odvolací súd vyhovel jeho návrhu na zmenu rozsudku navrhol súd priznať mu trovy prvostupňového konania, tak ako ich vyčíslil vo svojom podaní z 24.11.2014 a taktiež trovy odvolacieho konania vo výške 131,24 eur (písomné podanie na súd - odvolanie zo 17. 12. 2014 podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. c) vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. 1 x 101,25 eur + 8,04 eur režijný paušál podľa § 19 ods. 3 cit. vyhl. = 109,29 eur + 20 % DPH t.j. 21,85 eur , spolu 131,14 eur. Navrhol rozsudok zmeniť, žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu náhradu trov prvostupňového konania vo výške 1132,27 eur, ako aj trovy odvolacieho konania vo výške 131,24 eur, príp. rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods. 1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolania účastníkov konania v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a rozsudok, okrem výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti v rozsahu 400 eur istiny s prísl. a výroku o trovách konania potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p., lebo je v uvedenom výroku vecne správny, súd úplne zistil skutkový stav veci, správne ju právne posúdil a odôvodnenie rozsudku má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s uvedeným výrokom stotožňuje, pretože dôvody napadnutého rozsudku ohľadom tohto nároku, okrem zamietnutia žaloby v rozsahu 400 eur istiny s prísl. a trov konania, sú správne, na čom nič nemenia ani dôvody uvádzané účastníkmi konania v ich odvolaní.

Rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti v rozsahu 400 eur istiny s prísl. a vo výroku o trovách konania zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, lebo zistil, že nie sú podmienky na potvrdenie rozsudku v uvedenej časti (okrem výroku o zamietnutí žaloby, čo do zaplata sumy 800 eur istiny s prísl.), lebo zistil, že nie sú podmienky na potvrdenie rozsudku podľa § 219 O.s.p. ani na jeho zmenu podľa § 220 O.s.p., lebo súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, čím je daný odvolací dôvod podľa § 221 ods. 1 písm. h), ods. 2 O.s.p.

Žalobca, ktorý napadol výrok rozsudku, ktorým súd žalobu, čo do zaplata 1.200 eur istiny s prísl. žalobu zamietol, uplatnil odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., t.j., že súd vec nesprávne právne posúdil, a to s ohľadom na tú skutočnosť, že právny vzťah medzi účastníkmi konania je obchodnoprávny vzťah a, že tento je potrebné posudzovať, vrátane plynutia premlčacej lehoty, podľa Obchodného zákonníka. Zároveň žiadal vziať do úvahy, že žalovaný v písomnej dokumentácii uznal jeho nárok v sume 400 eur a, že tento nárok nemôže byť v žiadnom prípade premlčaný a mal by mu byť priznaný.

Uvedené výhrady žalobcu sú sčasti opodstatnené.

Právnym posúdením je činnosť súdu prvého stupňa, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania).

Súd v prejednávanej veci použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t.zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania, keď prejednanú vec a vzťah medzi účastníkmi konania a profesionálnu hráčsku zmluvu a jej dodatok č. 1 posúdil ako občianskoprávny vzťah, vychádzajúc zo skutočnosti, že žalovaný HK Spišská Nová Ves je občianske združenie, že zmluvu so žalobcom uzavrela spoločnosť s ručením obmedzeným a preto aj vznesenú námietku premlčania posudzoval podľa § 101 ods. 1. Obč. zák.

Okrem toho je potrebné uviesť, že podľa § 262 ods. 1, 2 Obch. zák. strany si môžu dohodnúť, že ich záväzkový vzťah, ktorý nespadá pod vzťah uvedený v § 261 sa spravuje týmto zákonom. Dohoda podľa odseku 1 vyžaduje písomnú formu.

Z predloženej profesionálnej hráčskej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným vyplýva, že bola uzatvorená medzi Hokejovým klubom Spišská nová Ves, ktorý je zapísaný na Ministerstve vnútra SR: VVS/1-900/90-5910-10, že ide o občianske združenie hráčov (nejde o podnikateľský subjekt) . V texte profesionálnej hráčskej zmluvy sa v jej nadpise uvádza, že je uzavretá podľa § 51 Občianskeho zákonníka a § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka v jeho platnom znení.

Podľa § 262 Obchodného zákonníka možno dohodnúť len aplikovateľnosť Obchodného zákonníka ako celku a pokiaľ zmluvné strany chcú, aby sa na ich zmluvný vzťah aplikovali len niektoré ust. Obchodného zákonníka, takéto riešenie nemožno vylúčiť, avšak nemožno to urobiť s odvolaním na § 262.

Účastníci konania - zmluvné strany hráčskej zmluvy si v profesionálnej hráčskej zmluve nevymedzili, ktoré ustanovenia sa budú riadiť ustanoveniami Občianskeho zákonníka a ktoré ustanoveniami Obchodného zákonníka, preto možno urobiť záver, že medzi účastníkmi konania ide o občianskoprávny vzťah so všetkými dôsledkami, vrátane posúdenia námietky premlčania. Napokon je potrebné vziať na zreteľ tú skutočnosť, že D o d a t o k č. 1 k hráčskej zmluve o výkone športovej činnosti (fotokópia na č. I.69) v texte dodatku uvádza iba § 51 Občianskeho zákonníka a nikde sa neuvádzajú ust. Obch. zák.

Oprávnená je však výhrada žalobcu, že žalovaný v písomnej dokumentácii jeho nárok v sume 400 eur uznal a, že tento nárok nemôže byť premlčaný.

Podľa § 558 Obč. zák. ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Podľa § 110 ods. 1 druhá veta Obč. zák. ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa , keď k uznaniu došlo, ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

Písomné uznanie dlhu čo do dôvodu i výšky má podľa § 110 ods. 1 Obč. zák. za následok, že plynutie pôvodnej premlčacej doby sa preruší a začne plynúť nová 10 ročná premlčacia doba.

Súdna prax sa zjednotila na tom, že dôvod dlhu nemusí byť v uznávanom prejave uvedený výslovne; stačí ak je určený poukazom na upomienku na zaplatenie dlhu, v ktorej je dôvod dlhu obsiahnutý (R 123/1953).

Súd v prejednávanej veci opomenul vyhodnotiť dôkaz - VEC: Výzva na opravu faktúry z 29. 6. 2010 (fotokópia na č.l. 9), ktorou žalovaný, o. i., vyzval žalobcu na opravu faktúry č. 32010 za mesiac marec 2010 z dôvodu zle uvedenej čiastky a v ktorej žalovaný uviedol, že nárok žalobcu v danom mesiaci činí sumu 400 eur na základe dodatku č. 1 k hráčskej zmluve podľa bodu 1.

Z uvedeného dôkazu vyplýva, že žalovaný v uvedenej výzve na opravu faktúry v podstate 29. 6. 2010 sčasti uznal nárok žalobcu na zaplatenie 400 eur za faktúru č. 32010 za mesiac marec 2010, ktorá bola žalobcom vystavená na sumu 1.200 eur a týmto uznávacím prejavom žalovaného začala od nasledujúceho dňa po čiastočnom uznaní dlhu, t. j. , 30. 6. 2010 žalobcovi plynúť 10 ročná premlčacia lehota na uplatnenie jeho nároku na 400 eur.

Preto ak súd nárok žalobcu na zaplatenie hráčskej odmeny za mesiac marec 2010 aj v rozsahu 400 eur zamietol pre premlčanie, vec nesprávne právne posúdil.

Pokiaľ žalobu ,čo do zaplatenia hráčskej odmeny za mesiac marec 2010 v zostatku- v rozsahu 800 eur istiny s prísl. zamietol pre premlčanie podľa § 101 ods. 1 Obč. zák., rozhodol správne, lebo faktúra na úhradu odmeny žalobcu za mesiac marec bola splatná 30. 4. 2010 a to čo do zostatku neuznanej sumy 800 eur a žaloba bola podaná pred súdom 20. 5. 2013, po uplynutí 3 ročnej premlčacej lehoty.

Pokiaľ ide o odvolacie dôvody žalovaného podľa § 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p., t.j., že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a, že rozhodnutie súdu vychádza

z nesprávneho právneho posúdenia veci ani jeden z uvedených odvolacích dôvodov, pokiaľ ide o odvolanie žalovaného, nie je daný.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d) O. s. p. sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre rozhodnutie súdu prvého stupňa je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne lebo nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O.s.p., a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132 až § 135 O. s. p.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku, výroku, ktorým súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1200 eur istiny s prísl. (hráčska odmena za mesiac apríl 2010) jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplývala, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132 až § 135 O. s. p.

Pokiaľ ide o nesprávnosť právneho posúdenia, ani tento odvolací dôvod v prejednávanej veci, pokiaľ ide o námietky žalobcu, nie je daný.

Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t.zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania, na čom nič nemenia ani skutočnosti uvedené v odvolaní žalovaného, v ktorom sa v podstate iba opakujú skutočnosti, s ktorými sa súd v odôvodnení napadnutého rozsudku presvedčivo a výstižne vyrovnal a ktoré skutočnosti tvrdil žalovaný už pred súdom prvého stupňa a v odvolaní v podstate iba opakuje tie skutočnosti, ktoré uvádzal pred súdom prvého stupňa.

Odvolací súd v plnom rozsahu poukazuje a odkazuje na dôvody rozsudku, na základe ktorých vyhovel žalobcovmu nároku na zaplatenie hráčskej odmeny za mesiac apríl 2010 a ku ktorým, vzhľadom na ich výstižnosť, presvedčivosť a správnosť, nie je čo dodať.

Odvolaciemu súdu neostávalo nič iné a rozsudok aj vo výroku o trovách konania zrušiť, vychádzajúc zo skutočnosti, že zrušil rozsudok, ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti v rozsahu 400 eur zamietol.

Je potrebné však uviesť, že súd, pokiaľ ide o trovy konania, v prejednávanej veci nesprávne vyložil § 142 ods. 2 O.s.p., lebo úspech a neúspech účastníkov vo veci mal odpočítat a pri ich 50% úspechu a 50 % neúspechu by bol rozdiel nulový a preto by žiaden z účastníkov nemal na náhradu trov právo, čo však nepripadá do úvahy lebo pomer úspechu a neúspechu v konaní sa zmení.

V ďalšom konaní bude preto povinnosťou súdu - v súlade s vysloveným právnym názorom (§ 226 O.s.p.), pokiaľ ide o nárok na zaplatenie 400 eur istiny s prísl., vziať do úvahy uznávací prejav žalobcu v časti hráčskej odmeny za mesiac marec 2010 (VÝZVA na opravu faktúry z 29. 6. 2010, na čl. 9) a zistený skutkový stav podradiť aj pod § 110 ods. 1 Obč. zák. a opätovne rozhodnúť.

V novom rozhodnutí vo veci rozhodne súd aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Odvolací súd nemohol vo veci rozhodnúť z dôvodu, že by porušil zásadu dvojinstančnosti občianskeho súdneho konania (§ 9 ods. 1, § 10 ods. 1 O.s.p.), lebo ak by rozhodol, porušil by právo účastníkov konania na spravodlivý proces, keďže by im odoprel právo namietat' správnosť jeho právneho názoru.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods. 9 tretia veta zák. č. 757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.